

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 11 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016, declarat de avocatul Ion Stegărescu, în numele inculpatului

***Babici Grigore** xxxxxx, născut la
xxxxxxxxxxxxx, originar și locuitor al xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxx, cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale.*

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>30.07.2015 – 11.05.2016,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>09.08.2016 – 11.10.2016,</i>
	<i>16.12.2016 – 08.02.2017.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 11 mai 2016, Babici Grigore a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

2. Instanța de fond a constatat că la 05 mai 2015, aproximativ ora 08.00, inculpatul Babici G., conducând automobilul „Opel Kadett”, n.î. DR AN 224, se deplasa pe bd. Dacia, mun. Chișinău, din direcția or. Sângera în direcția str. Băcioii Noi. Ajungând la intersecția bd. Dacia cu str. Băcioii Noi, având intenția de traversare a intersecției, în scopul deplasării ulterioare pe str. Băcioii Noi, nu a manifestat prudență sporită la trafic, n-a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere și s-a angajat în efectuarea manevrei de virare la stânga pe str. Băcioii Noi, în direcția com. Băcioi, ignorând astfel prevederile pct. 39 alin. (1) din Regulamentul Circulației Rutiere care prevede, că înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorii de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic, pct. 56 alin. (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede că în cazul virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și se vor deplasa înainte sau la dreapta și, ca urmare, cu partea din față a automobilului, a comis tamponarea motocicletei „Suzuki”, n.î. 9695 DNW, la ghidonul căruia se afla Rusu G., care se deplasa regulamentar la semnalul verde al semaforului, pe banda sa din sensul opus și urma să meargă înainte pe bd. Dacia, din direcția str. Grădina Botanică spre or. Sângera.

În rezultatul accidentului rutier mijloacele de transport au fost tehnic defectate, iar conducătorul motocicletei Rusu G. a suportat vătămări corporale medii, manifestate prin fractura fibulei stângi treimea inferioară, maleolei laterale stângi cu luxația la acest nivel, fractura oaselor metatarsiene III-IV a plantei stângi cu prezența plăgilor la acest nivel, plagă contuză la articulația genunchiului drept, multiple excoriații.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că se deplasa pe traseul Aeroport - mun. Chișinău. A oprit la intersecția str. Băcioii Noi pentru a vira la stânga, în momentul când semaforul începu a lucra în regim verde intermitent și nu a observat motociclistul din partea dreaptă. Începând efectuarea manevrei în intersecție, a văzut la o distanță de circa 10-12 m. că vine o motocicletă și a încercat să frâneze, însă evitarea impactului a fost imposibilă. A intrat în intersecție la culoarea verde intermitent a semaforului și, intersecția fiind liberă, a continuat manevra la culoarea galben intermitent.

Totodată, vinovăția acestuia este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Rusu G. a declarat că a intrat în intersecția str. Băcioii Noi, deplasându-se pe banda din mijloc din cele trei benzi, la culoarea verde a semaforului, cu viteza de 56-57 km/h. A observat pe partea stângă automobilul „Opel”, care se deplasa spre dânsul și a încercat să-l evite, virând spre dreapta. Înainte de a intra în intersecție, automobilul inculpatului se afla pe banda stângă a direcției de deplasare dinspre Aeroport, adică pe contrasens. Când a privit spre stânga, a observat că automobilul a început să efectueze manevra spre stânga. Intenționând să evite accidentul, a virat spre dreapta.

Martorul Sviridov A. a comunicat că se deplasa spre aerogară. În intersecția respectivă s-a oprit și a cedat trecerea automobilului „Opel Kadett”, deoarece

acesta, virând la stânga în intersecție, se oprișe în fața lui, pe banda de circulație pe care se deplasa el. Inculpatul, văzând că el s-a oprit, a continuat manevra, dar s-a produs impactul cu motocicletă, care se deplasa din direcția mun. Chișinău, pe banda din mijloc. Deci, el se deplasa din mun. Chișinău spre Aeroport pe banda din extrema stângă. Ajungând la intersecție a micșorat viteza deoarece în fața sa, în intersecție, se afla automobilul de model „Opel Kadett”, care îl împiedica să se deplaseze înainte. În momentul când a ajuns la intersecție, semaforul ardea verde intermitent, la a doua - a treia clipire. Deoarece se deplasează des pe acest traseu, cunoaște că semaforul clipește de șapte ori.

Martorul Romanișin V. a indicat că se deplasa cu automobilul său, spre aeroport. La intersecția bd. Dacia cu str. Băcioii Noi, intenționând să efectueze manevra de virare la stânga, a semnalizat intenția de a vira și a cedat trecerea automobilului ce venea din direcția aeroportului. Efectuând manevra de virare la stânga, nu a observat careva mijloace de transport, iar fiind în intersecție, a observat automobilul „Opel Kadett”. A auzit o lovitură și a văzut că automobilul a lovit motociclistul.

Totodată, vinovăția inculpatului este demonstrată integral și prin probele scrise, anexate la dosar, și anume:

procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 05.05.2015, cu schița-anexă, în care este indicat locul unde s-a produs accidentul în coraport cu carosabilul și indicatoarele rutiere, direcția de deplasare a mijloacelor de transport unul față de altul până la tamponare, plasarea unităților de transport după accident;

schița accidentului rutier întocmită din declarațiile martorului Sviridov A., anexă la procesul-verbal de audiere a martorului din 22.06.2015, în care este reprezentată situația rutieră până la producerea impactului;

schița accidentului rutier întocmită din declarațiile martorului Caldare S., anexă la procesul-verbal de audiere a martorului din 05.06.2015, în care este reprezentată situația rutieră până la producerea impactului;

schița accidentului rutier întocmită din declarațiile martorului Romanișin M., anexă la procesul-verbal de audiere a martorului din 23.06.2015, în care schematic este reprezentată situația rutieră până la producerea impactului;

raportul de expertiză medico-legală nr. 1334/D din 17.06.2015, că Rusu G., în rezultatul accidentului rutier, a primit vătămări corporale medii, manifestate prin fractura fibulei stângi treimea inferioară, maleolei laterale stângi cu luxația la acest nivel, fractura oaselor metatarsiene III-IV a plantei stângi cu prezența plăgilor la acest nivel, plagă contuză la articulația genunchiului drept, multiple excoriații.

Declarațiile inculpatului că la momentul începerii efectuării manevrei la stânga, din partea dreaptă nu era motocicletă, sunt neîntemeiate, deoarece se combat prin declarațiile părții vătămate Rusu G., ale martorilor Sviridov A., Romanișin V. și Caldare S., schema procesului-verbal al examinării locului accidentului rutier din 05.05.2015, semnată de inculpat, schițele accidentului rutier întocmite din declarațiile martorilor Sviridov A., Romanișin M. și Caldare S., din care rezultă că partea vătămată se deplasa cu motocicletă „Suzuki”, n.î. 9695 DNW, la semnalul verde al semaforului, pe banda din mijloc, din sensul opus și

urma să meargă înainte pe bd. Dacia din direcția str. Grădina Botanică spre or. Sângera, iar inculpatul nu i-a cedat trecerea.

Totodată, în urma audierii expertului judiciar A. Mîrza, s-a constatat imposibilitatea oferirii răspunsurilor la întrebările apărării din cererea privind numirea expertizei circumstanțelor accidentului rutier, or, plângerea depusă în baza art. 313 Cod de procedură penală urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale și a sănătății.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și circumstanțe agravante, concluzionând că reeducarea și corectarea lui poate avea loc fără privare de libertate, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, conform prevederilor art. 90 Cod penal.

3. Avocatul Ion Stegărescu a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a solicitat dispunerea efectuării expertizei circumstanțelor accidentului rutier, conform cererii înaintate în instanța de fond, cu punerea efectuării expertizei în seama altui expert al CNEJ, decât Mîrza A. Or, ultimul a declarat că probele administrate sunt insuficiente pentru a se expune asupra întrebărilor înaintate, necătând că acestea au fost formulate maximal de simplu.

Totodată, a invocat că schița accidentului rutier constată lovitura în partea dreaptă față a automobilului implicat în accident, iar pozele efectuate la fața locului indică contrariul.

În baza probelor administrate nu poate fi stabilită legătura cauzală dintre acțiunile inculpatului și producerea accidentului rutier.

Or, potrivit declarațiilor inculpatului, părții vătămate, ale martorilor și probelor anexate la dosar, la linia de intrare în intersecție din direcția bd. Dacia, în timpul acțiunii semnalului verde intermitent al semaforului, s-au apropiat automobilul condus de inculpat, care a oprit la nivelul benzii stângi, din sens opus. În scurt timp, s-a apropiat automobilul condus de Sviridov A. și s-a oprit. Motocicleta se deplasa pe banda din mijloc. Rusu G. a observat, în direcția sa de mers, automobilul condus de Babici G., care a oprit în intersecție la nivelul benzii din stânga sa, iar pe banda din dreapta sa, la intrare în intersecție, staționa un microbuz. În acel moment, Rusu G. a luat decizia de a intersecta direcția de mers a automobilului condus de inculpat, fără a se asigura de securitatea manevrei. Babici G., neobservând motociclistul, care a ieșit la depășire neregulamentară și a accelerat pentru intrarea în intersecție, a pornit din loc până la nivelul benzii din mijloc, unde a fost lovit de motociclist.

Astfel, acțiunile părții vătămate sunt în legătură directă de cauzalitate cu producerea accidentului rutier, acesta manifestând încredere în sine exagerată, a intrat în intersecție cu accelerare și a lovit automobilul condus de inculpat, contrar interdicției stabilite de art. 57 al Regulamentului Circulației Rutiere, acestuia fiind

greșit acordată calitatea de parte vătămată or, el, însuși a creat condițiile de cauzare sieși a leziunilor corporale.

Inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă neprevăzută de lege, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport fiind dispusă pe un termen nelimitat, iar art. 264 alin. (1) Cod penal prevede termenul maxim pentru care o persoană poate fi lipsită de dreptul special.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de fond, contrar prevederilor art. 394 alin. (2) Cod de procedură penală, nu a motivat inoportunitatea aplicării altor pedepse alternative prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului fiind dovedită cu certitudine și fără echivoc, și a dat faptelor săvârșite de inculpat o încadrare juridică corespunzătoare probelor administrate, cercetarea judecătorească fiind efectuată cu respectarea prevederilor legale.

Potrivit declarațiilor inculpatului, nu a observat motociclistul din partea dreaptă. Începând efectuarea manevrei în intersecție, a văzut la o distanță de circa 10-12 m. că vine o motocicletă și a încercat să frâneze, însă evitarea impactului a fost imposibilă.

Însă, vinovăția lui este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Rusu G. a declarat că se deplasa pe banda din mijloc, din cele trei benzi, la culoarea verde a semaforului. A observat pe partea stângă automobilul „Opel” care se deplasa spre dânsul și a încercat să-l evite, virând spre dreapta. Înainte de a intra în intersecție, automobilul inculpatului se afla pe banda stângă a direcției de deplasare dinspre Aeroport.

Martorul Caldare O. a indicat că se afla în automobilul inculpatului și se deplasau spre Băcioi, din direcția Aeroportului. Accidentul s-a produs la culoarea galben intermitent a semaforului, cu o motocicletă care venea pe contrasens, din direcția Chișinău. Până la producerea accidentului inculpatul a frânat lent și a simțit lovitura când a început din nou deplasarea.

Martorul Sviridov A. a comunicat că a cedat trecerea automobilului „Opel Kadett”, deoarece acesta se oprise pe banda de circulație pe care se deplasa el, împiedicându-i să se deplaseze înainte. Inculpatul, văzând că el a oprit, a continuat manevra și s-a produs impactul cu motocicleta care venea din sens opus.

Martorul Romanișin V. a indicat că se deplasa cu automobilul său, spre aeroport. La intersecția bd. Dacia cu str. Băcioii Noi, efectuând manevra de virare la stânga, nu a observat careva mijloace de transport. În intersecție, a observat automobilul de model „Opel Kadett”. A auzit o lovitură și a văzut că automobilul a lovit motociclistul.

Conform procesului-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 05.05.2015, ofițerul de urmărire penală, în prezența inspectorului poliției de patrulare și a conducătorului auto Babici G., au efectuat cercetarea la fața locului, pe bd. Dacia din direcția Aeroportului spre str. Grădina Botanică, mun. Chișinău.

S-a stabilit amplasarea automobilului "Opel Kadett,, și a motocicletei "Suzuki". Urmele de frânare de 2,4 m., au fost lăsate de anvelopa din față dreapta a automobilului "Opel Kadett", care prezenta deteriorări la aripa față stânga, capotă, farul stâng față, iar motocicleta "Suzuki" - partea stânga a caroseriei, ghidonul. Participanții nu au prezentat careva obiecții sau observații.

În schița accidentului rutier din 05.05.2015, sunt indicate principalele elemente ale amplasării pe carosabil ale mijloacelor auto după impact, fiind indicate și direcțiile de deplasare ale fiecărui mijloc de transport până la producerea accidentului, marcajele rutiere pe porțiunea de drum vizată. La întocmirea schiței provizorii a fost prezent inculpatul, care a contrasemnat-o, fără a prezenta careva obiecții.

Schița accidentului rutier întocmită din declarațiile martorului Sviridov A., din 22.06.2015, schematic reprezintă situația rutieră până la producerea impactului.

Și în schițele accidentului rutier întocmite din declarațiile martorilor Caldare S., din 05.06.2015, și Romanișin M., din 23.06.2015, este reprezentată situația rutieră până la producerea impactului.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1334/D din 17.06.2015, în rezultatul accidentului rutier, Rusu G. a primit vătămări corporale medii, manifestate prin fractura fibulei stângi treimea inferioară, maleolei laterale stângi cu luxația la acest nivel, fractura oaselor metatarsiene III-IV a plantei stângi cu prezența plăgilor la acest nivel, plagă contuză la articulația genunchiului drept, multiple excoriații. Leziunile corporale au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate și au condiționat o dereglare a sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie.

Argumentele apărării privind dezacordul cu modul de apreciere al probelor de instanța de fond sunt nefondate. Or, potrivit art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Mai mult, apărarea a apreciat probele conform propriei opinii și le-a interpretat din punctul său de vedere, fiind ghidat de un subiectivism de înțeles, iar instanța a verificat probele după veridicitatea acestora, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării lor, just stabilind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Afirmațiile apărării că Rusu G. a lovit automobilul intrând în intersecție cu viteză sunt lipsite de temei. Or, potrivit circumstanțelor stabilite, accidentul rutier este o consecință a încălcării de către inculpat a prevederilor Regulamentului de Circulație Rutieră, care a provocat vătămarea medie a integrității corporale a părții vătămate.

Totodată, inculpatul, dispunând de permis de conducere a mijloacelor de transport din 05.07.2007, era obligat să cunoască Regulamentul Circulației Rutiere și să respecte dispozițiile acestuia.

Coliziunea produsă între automobilul "Opel Cadet", condus de inculpat și motocicleta condusă de partea vătămată, este în legătură cauzală directă cu acțiunile primului, care nu s-a asigurat din timp, anterior efectuării manevrei de cotire.

Astfel, declarațiile părții vătămate Rusu G. și ale martorilor Sviridov A., Romanișin V. și Căldare S. precum și procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică și schema accidentului rutier, precum și raportul de expertiză medico-legală nr. 1334D din 17.06.2015, combat integral versiunea apărării potrivit căreia, în momentul când inculpatul a început efectuarea manevrei la stânga, din partea dreaptă nu era nicio motocicletă.

Circumstanțele cauzei în raport cu probele administrate au dovedit integral vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămate medie a integrității corporale.

La stabilirea pedepsei instanța corect a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a săvârșit pentru prima dată, din imprudență, o infracțiune mai puțin gravă, că acesta nu are antecedente penale.

În același timp, cererea inculpatului privind aplicarea amnistiei cu încetarea procesului penal este neîntemeiată. Or, potrivit art. 1 al Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM, nr. 210 din 29.07.2016, legea dată se aplică condiționat și exclusiv doar față de persoanele inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal.

Căința activă a persoanelor se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 Cod penal - persoana pentru prima dată a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, după săvârșirea infracțiunii s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea acesteia, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau, în alt mod, a recuperat prejudiciul cauzat.

Or, inculpatul nu a recunoscut vina, nu a prezentat semne de căință sinceră și nu a acordat ajutor după accident părții vătămate, circumstanțe ce fac imposibilă aplicarea prevederilor Legii privind amnistia nr. 210 din 29.07.2016.

5. Avocatul Ion Stegărescu a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a invocat prevederile art. 57 al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căror este interzisă intrarea în intersecție în cazul în care circulația este blocată în direcția de mers și ca urmare conducătorul va fi forțat să oprească astfel, creând obstacole vehiculelor ce se deplasează pe drumul intersectat.

Totodată, a indicat că în schița accidentului rutier, întocmită de agentul de circulație rutieră, se indică lovitura în partea dreaptă față a automobilului implicat în accident, iar pozele efectuate la fața locului indică contrariul.

În baza probelor administrate nu poate fi stabilită legătura cauzală dintre acțiunile inculpatului și producerea accidentului rutier.

Or, potrivit declarațiilor inculpatului, părții vătămate, ale martorilor și probelor anexate la dosar, la linia de intrare în intersecție din direcția bd. Dacia, în timpul acțiunii semnalului verde intermitent al semaforului, s-a apropiat automobilul condus de inculpat, care a oprit la nivelul benzii stânga, din sens opus, în scurt timp, s-a apropiat automobilul condus de Sviridov A. și a oprit. Automobilul neidentificat de culoare neagră sau albastru închis care micșora viteza și motocicletă se deplasau pe banda din mijloc. Rusu G. a observat, în direcția sa de mers, automobilul condus de Babici G., care a oprit în intersecție la nivelul benzii din stânga sa, iar pe banda din dreapta sa, la intrare în intersecție, staționa un microbuz. În acel moment, Rusu G., văzând culoarea verde intermitent a semaforului, a luat decizia de a depăși automobilul neidentificat de culoare neagră sau albastru închis pe dreapta lui, în spațiul dintre automobilul dat și microbuz, dat fiind că gabaritul motocicletei permiteau acest lucru, cu intenția de a intersecta direcția de mers a automobilului condus de inculpat, fără a se asigura de securitatea manevrei. Babici G., neobservând motociclistul care a ieșit la depășire neregulamentară și a accelerat pentru intrarea în intersecție, a pornit din loc până la nivelul benzii din mijloc, unde a fost lovit de motociclist.

Astfel, acțiunile părții vătămate sunt în legătură directă de cauzalitate cu producerea accidentului rutier, acesta manifestând încredere în sine exagerată, a intrat în intersecție cu accelerare și a lovit automobilul condus de inculpat, contrar interdicției stabilite de art. 57 al Regulamentului Circulației Rutiere, acestuia fiind greșit acordată calitatea de parte vătămată or, el, însuși a creat condițiile de cauzare sieși a leziunilor corporale.

În același timp, expertul CNEJ, Mîrza A. a declarat că probele administrate sunt insuficiente pentru a se expune asupra întrebărilor înaintate, necătând că acestea au fost formulate maximal de simplu.

Inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă neprevăzută de lege, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport fiind dispusă pe un termen nelimitat, iar art. 264 alin. (1) Cod penal prevede termenul maxim pentru care o persoană poate fi lipsită de dreptul special.

Totodată, la stabilirea pedepsei, atât instanța de fond, cât și cea de apel, contrar prevederilor art. 394 alin. (2) Cod de procedură penală, nu a motivat inoportunitatea aplicării altor pedepse alternative prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 9) CPP.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul avocatului este fondat în drept și pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 9) Cod de procedură penală, care prevăd inclusiv următoarele situații - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete din apelul apărării nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, care ar fi erorile de drept și esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la prescripțiile din art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, că inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar de pe rol, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția

inculpatului și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate și ale martorilor Caldare O., Sviridov A. și Romanișin V., procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 05.05.2015, schițele accidentului rutier din 05.06.2015, 22.06.2015 și 23.06.2015, raportul de expertiză medico-legală nr. 1334/D din 17.06.2015, că în rezultatul accidentului rutier, Rusu G. a primit vătămări corporale medii, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, acestea demonstrând cu concludență că inculpatul a ignorat cerințele pct. 56 alin. (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede că în cazul virării la stânga, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus, adică a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării (*pct. 3.-5. din decizie*).

Totodată, instanțele just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului. În acest caz, instanța dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Argumentele recurentului că *inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă neprevăzută de lege, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport fiind dispusă pe un termen nelimitat, iar art. 264 alin. (1) Cod penal prevede termenul maxim pentru care o persoană poate fi lipsită de dreptul special*, sunt nefondate. Or, prin încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 12 mai 2016, s-a corectat omisiunea din dispozitivul sentinței, în temeiul art. 249, 250 Cod de procedură penală, fiind dispusă privarea inculpatului de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an (*v. I, f.d. 236*).

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Circumstanțele enunțate denotă că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că au adoptat hotărâri care cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că i-au aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ion Stegărescu, împotriva sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 11 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016, în privința inculpatului Babici Grigore xxxxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 martie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco